

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

שבת חוה"מ פסח

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

להפוך את מידת הדין למידת הרחמים

על מה שאמר הקב"ה למשה: "ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה" (שמות יד, טז) מפרש בעל הטורים: "ובקעהו" בזכות "ויבקע עצי עולה" (בראשית כב, ג). כלומר: מה שעמד להם לישראל שיבקעו מי הים לפניהם זוהי זכות בקיעת העצים שבקע אברהם אבינו על מנת להקריב כקרבן עולה את בנו אהובו שנולד לו לאחר מאה שנות ציפיה לכבוד הקב"ה.

זו גם הסיבה לכך שנס קריעת ים סוף ארע דוקא באשמורת הבוקר (ולא כבר בתחילת הלילה) כמו שנאמר: "ויהי באשמורת הבקר וישקף ה' וגו'" (שמות יד, כד), כפי שמבואר בילקוט שמעוני (פרשתנו רמז רלה) שכבר בתחילת הלילה ביקש המלאך גבריאל להרוג את המצרים, אלא שאמר לו הקב"ה: "המתן להם עד אותה שעה שפעל אביהם עמי, שנאמר: 'וישכם אברהם בבוקר' (בראשית כב, ג). כיון ששמע גבריאל כך - לא נגע בהן כל הלילה".

מובא בזוהר הק' (פר' תרומה קע, ב) שקיטרוגים רבים היו על עם ישראל באותה שעה, שהם אינם ראויים שיעשה להם נס משום שבהיותם במצרים גם הם היו עובדי עבודה זרה ומגלי עריות ושופכי דמים, ומידת הדין היתה מתוחה עליהם.

לכן המתין הקב"ה לאותה השעה שאברהם אבינו הפך ושינה את מידתו הטבעית, מידת החסד, ונהג עם בנו במידת הגבורה והאכזריות, כדי לקיים את רצון הבורא להקריבו לפניו לעולה - ודבר זה גרם שגם הקב"ה ישנה את מידתו ששלטה באותה העת על עם ישראל, מידת הדין, ויהפוך אותה למידת החסד והרחמים. דבר זה מלמד אותנו שבכל פעם ופעם שאדם מתגבר על טבעו ונוהג הפוך ממנו לכבוד הקב"ה, בכך הוא גורם שגם אם חלילה שורה עליו או על ילדיו היקרים מידת הדין ח"ו, גם הקב"ה ישנה בעבורו את מידתו, מידת הדין, ויתעורר עליהם ברחמים עליונים.

בכל פעם שאבא מתגבר על תאות השינה שלו ומשכים בעוד לילה לעבוד את בוראו, בכך הוא מעורר על ילדיו את זכותו של אברהם אבינו שנאמר בו "וישכם אברהם בבוקר", ומתמלא עליהם הקב"ה ברחמים, ויוצאת בת קול ומליצה בעדם ומצוה למקטרג את מה שנאמר בפרשת העקדה: "אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה" (בראשית כב, יב).

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

אהבת חינוך אמיתית

החזון איש היה אהוב על כולם, הוא ידע תמיד איך לקרב כל אדם, ידע באיזה נקודה לנגוע, 'אתה לא מניח תפילין, בסדר, תתחיל להניח תפילין', 'האשה לא טובלת, תגיד לה שתטבול, בינתיים אל תתקרב אליה, תמתין קצת, שב בהמתנה'. הוא שנא את המלחמות, הוא שנא את ההפגנות, אתה לא יכול להפוך אדם נגד רצונו, כל עוד שהוא לא הבין את הדברים כראוי ולא התיישבו על ליבו, הוא לא יקשיב לך. זה ההבדל בין בני אדם לבעלי חיים, בעל חי נוגח רובץ ונושך, זו השיטה שלו, אבל אתה לא בעל חי, יש לך הגיון, לכן אל תתנהג כמו בעל חי. וכי יש מצוה לזרוק אבנים על מחלל שבת?! מה פתאום! זו לא הנהגה נכונה כלל, וכי יש מצוה לשרוף חנויות של תועבה?! מה פתאום! בזה הוא מזיק ממון חברו, דרכו של הצדיק ר' אברהם יצחק הכהן קוק ע"ה היתה לקרב את החילונים באהבה גדולה ובמאור פנים. בזמנו באו אליו כל מיני רבנים ואנשים חשובים מן הזרמים הקיצוניים של היהדות, ושאלו אותו 'למה אתה מחלל שם שמים? למה אתה מקרב את הרשעים האלה? הרי מצוה לשנואתם'. והשיב להם הרב בחכמתו 'שמעתי מה שאתם אומרים והבנתי, אבל גם אנחנו ב"ה אנשי ספר, ולדעתי מוטב שאכשל באהבת חינוך ואוהב בטעות יהודי שצריך לשנוא אותו, מאשר שאכשל בשנאת חינוך ואשנא בטעות יהודי שמצוה לאהוב אותו'. אנחנו צריכים לשמור על אחדותנו ועל הלב הטוב שלנו! ודרכנו היא לקרב כל אחד מישראל כבן יחיד של ה'.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
19:52 ר"ת 20:44	19:00 ירושלים
19:50 ר"ת 20:41	18:59 תל אביב
19:53 ר"ת 20:43	19:01 חיפה
19:51 ר"ת 20:41	18:59 באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הוראת קבע ששנתה חיים

עשר שנים לפני פטירתו של מורינו ורבינו הרב יורם אברג'ל זכיתי ועשיתי הוראת קבע לשיבתו של הרב הצדיק שלנו "רב פעלים קול רינה".

כחודש לאחר שעשיתי את ההוראת קבע לשיבתו של הרב, קיבלתי מהישיבה מתנה 'מעמד להדלקת נרות שבת קודש עם תמונתו של מורינו הרב' שמחתי מאד מהמתנה ושמרתי אותה לשבת הקרובה על מנת להדליק במעמד מהודר זה את נרות השבת, באותה תקופה לא עדיין הייתי שומרת שבת.

הגיע יום חמישי הוצאתי את המעמד של הנרות שקיבלתי ובהתרגשות הכנתי עליו את הנרות על מנת להדליק אותם לכבוד שבת קודש.

באותו לילה לאחר שסידרתי את הנרות אני חולמת שמורינו הרב מגיע אלינו לסלון הבית יושב איתנו יחד ואז אומר לנו: אני יודע שאתם אוהבים אותי ואני גם אוהב אתכם, אך בבקשה אל תדליקו נרות שבת עם התמונה שלי בו בזמן שאתם גם מדליקים את הטלוויזיה בשבת... וזהו, בזה החלום נגמר והתעוררתי, חשוב לי לציין שלפני כן וכן מאז מעולם לא חלמתי את מורינו הרב, זו הייתה פעם אחת ויחידה.

כמובן שמאותו חלום שחלמתי הפסקתי להדליק טלוויזיה בשבת קודש בזכות בקשתו של הרב, וכמובן שאני מדליקה נרות במעמד שקיבלתי עם תמונתו של הרב, וברוך ה' בזכות הרב האהוב שלנו שתמיד התנהג איתנו ודיבר איתנו בדרכי נועם בחביבות ובנעימות, אנחנו כל הזמן מתחזקים ומקבלים על עצמינו עוד ועוד תוספת בשמירת המצוות.

זכינו והכל התחיל מהוראת קבע פשוטה לשיבתו של הרב.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

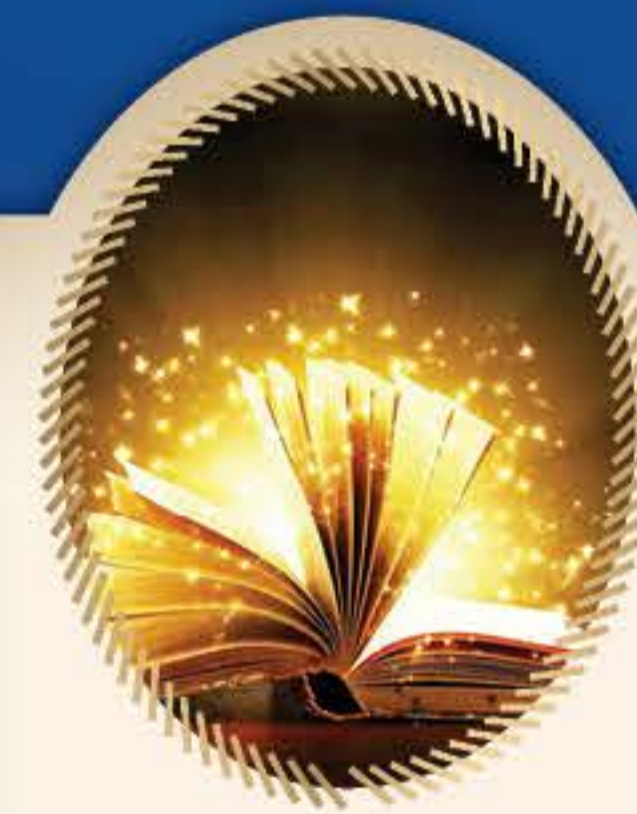
הלכות בציעת הפת

שאלה: מפני מה תיקנו שהבוצע על הפת בשבת, יאמר קודם הברכה "ברשות"?

תשובה: תיקנו חז"ל הקדושים שהבוצע יאמר ליושבים עמו בסעודה "ברשות רבותי" או "ברשות המסובין" וכיו"ב, כדי ליטול רשותם בברכה זו שהרי בא להוציאם ידי חובה. ובעיקר, מפני שאין ממנים אדם על הציבור אלא אם כן הגון הוא עליהם, וזה על דרך שאמר הקב"ה למשה רבינו, משה, הגון עליך בצלאל? השיב משה לפני הקב"ה ואמר, רבש"ע אם לפניך הוא הגון, לפני לא כל שכן?! אמר לו הקב"ה אף על פי כן לך והימלך בעם ישראל. אמר משה רבינו לעם ישראל, הגון עליכם בצלאל? השיבו ואמרו, אם לפני הקב"ה ולפניך הוא הגון, לפנינו לא כל שכן?! ולכן גם בברכת המוציא הוא אומר 'ברשות רבותי', כלומר אם אתם מסכימים, הקב"ה מסכים עמכם, והם משיבים 'ברשות שמים', כלומר הרי זה כמו שאומרים לו, לכך אנו מסכימים שיסכימו מן השמים שאתה נאה והגון לפנינו, ואז מברך ובוצע. ובשבת קודש כשמניח הידים על גבי החלות, יאמר תחילה "ברשות מלכא עילאה קדישא, ברשות שבת מלכתא, ברשות אבות העולם, ברשות אברהם אבינו ע"ה בעל הסעודה, (וכן בסעודה שניה אומר ברשות יצחק אבינו ע"ה ובסעודה שלישית אומר ברשות יעקב אבינו ע"ה וכן בסעודה רביעית יאמר "ברשות דוד המלך ע"ה בעל הסעודה"), כאמור פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון, ברוך אתה וכו' המוציא לחם מן הארץ, וכן מנהג מרן אאמו"ר מופה"ד רבינו יורם מיכאל אברג'ל.

שאלה: אם מונח לחם לפני כל אחד מהמסובים, ושומעים כולם מהמברך ברכת "המוציא לחם מן הארץ", ומכוונים לצאת ידי חובה בברכתו, האם רשאים השומעים לטעום מהלחם שלפניהם קודם שיטעם הבוצע?

תשובה: אם יש לפני כל אחד מהמסובים לחם אחד, אך אין "לחם משנה" אלא רק לפני המברך בקול רם, אזי המסובין אינם רשאים לטעום מהלחם שלפניהם עד שיטעום הבוצע, שהרי זקוקים הם לכיכרו משום שאין "לחם משנה" לפני כל אחד מהם, והמסובין יוצאים ידי חובתם במה ששומעים ממנו ברכת המוציא שמברך על "לחם משנה" ואוכלים מאותו "לחם משנה", אולם אם יש לחם משנה לפני כל אחד מהם, שאזי אינם זקוקים לטעום מלחם משנה שלפניו, יכולים לטעום ממה שלפניהם קודם שטעם הוא ממה שלפניו. ואף על פי כן משורת דרך ארץ נכון שיטעם המברך ראשון ובפרט אם הוא גדול הוא במעלה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

דור שכולו חייב

אמר רבי נחום משטפנשט: שנינו (מסכת סנהדרין צח.): "אין משיח בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב", ואני מבקש שיהיה הדור כולו חייב.

ביקשוהו תלמידיו: יפרש הרבי את דבריו.

ענה ואמר: כשיהודי מתברך בשפע וברכה רבה, מיד הוא אומר, אני מודה לך רבונו של עולם, אינני ראוי לזה כלל. נמצא שאותו יהודי מודה בחיובו. מצד שני כשמגיעים ייסורים ליהודי, הריהו אומר מיד רבונו של עולם אינני צדיק, אבל יסורים כאלה אינם מגיעים לי, נמצא שהוא מצדיק את עצמו.

מבקש אני: מוטב שיהיה הדור כולו בבחינת חייב שיושפע להם כל טוב, מאשר יהיו צדיקים יודעי סבל.

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי וחכמי ישראל

רבי מאיר אבוחצירא - בבא מאיר - י"ז ניסן

ארבע עשרה שנה חלפו מיום נישואיו של סידנא בבא סאלי וכל ילדיו שנולדו באותם השנים לצערו הרב לא החזיקו מעמד ונפטרו בעודם תינוקות רכים, לאחר ארבע עשרה שנה כשהתעברה שוב הרבנית הגיע לעירו של בבא סאלי שליח מארץ ישראל, רבי עמרם חסידא שמו, פנה בבא סאלי אל הרב והשיח לפניו את דאגתו על התינוק שיוולד לו, אמר לו השליח שיש לו סגולה בדוקה לקרוא את שם התינוק על שמו של התנא האלוקי רבי מאיר בעל הנס, קיבל הבבא סאלי את דבריו וקרא לתינוק הנולד 'מאיר'.

לבבא מאיר קראו גם 'שלום' ועל הסיבה שנקרא כך היא מפני שבערב הברית הופיע רבי שלום שרעבי בחלום לבבא סאלי וביקש ממנו שיקרא לילד על שמו ואכן בברית קרא לו הבבא סאלי "מאיר שלום", שקדנותו של רבי מאיר על התורה החלה כבר בגיל צעיר מאוד ושעות רבות וארוכות היה רבי מאיר עוסק בתורה ללא הפסקה, באחד מן הימים כשהיה עוד צעיר ראתה אימו שכבר ירדה החשיכה והוא אינו שב הביתה, הלכה אימו לבית המדרש ומצא אותו שקוע בלימודו לאורו של נר קטן שמצא באחד הארונות, חזרה הרבנית לבית ושאלה את הבבא סאלי מה לעשות? ענה לה: "הניחי לו - כך גדלים", כמה שנים לאחר מעשה זה ורבינו הולך מוסיף בלימוד התורה הקדושה, באו וסיפרו לבבא סאלי שכבר יומים שקוע בנו בסוגיא מורכבת ואינו נח לרגע וגם לא הכניס מאכל ומשקה לפיו, רצה בבא סאלי ללכת להפסיקו מלימודו כדי שיאכל וישתה, אך הרבנית עצרה בעדו ואמרה לו: "הנח לו - כך גדלים", וכך כששניהם עומדים על המשמר הלך רבינו הלך וגדל.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

תיקון פגם הנחש

ביאר אבא היקר והאהוב, רבינו יורם אברג'ל, שבפסח אנו באים לתקן את פגם הנחש, ולכן נאסרה בפסח אכילת חמץ, כיון שהחמץ רומז על הנחש, וסימן לדבר, שהרי מתוך שס"ב ימות השנה ישנם נח"ש ימים (מלבד שבעת ימי הפסח) שהחמץ מותר באכילה.

חטאו של הנחש החל בכך ששאל את חוה שאלה לא רצויה: "אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן?" (בראשית ג,א) הנחש לא התכוון לשאול בתמימות מאלו עצים בדיוק אסר הקב"ה על אדם וחווה לאכול, אלא כל מטרתה של שאלה זו היתה לפתוח עם חוה בדיבור ולהטיל בה את ארס הכפירה שבו, כפי ששאחר כך הוסיף הנחש ואמר: "לא מות תמתון, כי יודע אלקים כי ביום אכולכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלוקים יודעי טוב ורע". וכיוון שחטא עץ הדעת נגרם על ידי שאלה של כפירה, לכן בליל הסדר אשר בו באים אנו לתקן חטא זה כנ"ל עלינו להרבות בשאלות של קדושה, כלומר, שאלות שמטרתן להבין את ניסי הקב"ה ושאר סיפור יצאת מצרים, כיון שיש בכוחן של שאלות קדושות, שאלות בלימוד התורה, לשבר ולבטל כל מיני שאלות של כפירה.

ומכיון שבחג הפסח באים אנו לתקן את פגם הנחש שהיה על ידי שאלות של כפירה, לכן חג הפסח הוא כנגד אברהם אבינו, משום שכל מהותו של אברהם אבינו היתה לא לשאול שום שאלות על הנהגת הבורא, אלא לקבל אותה בתמימות ובאמונה פשוטה.

מבאר השל"ה הק' שאברהם אבינו האמין שיש בורא לעולם וקודם שנברא העולם היה הבורא המציאות היחידה, ומהאין המוחלט הוא ברא את העולם, ואם כן העולם הינו מחודש, ונברא יש מאין. לעומתו, נמרוד הרשע כפר במציאות הבורא וטען שאין בורא לעולם כלל, אלא מאז ומתמיד העולם היה קיים, והוא בחינת יש מיש. ועל כן נצטוונו במשך שבעת ימי הפסח שלא לאכול חמץ, רק מצה, כיון ששבעת ימי הפסח הם כנגד שבעת ימי בראשית, ועלינו להראות בהם את אמונתנו בחידוש העולם מן האין המוחלט על ידי הבורא, ואותו שאור נלקח מעיסה אחרת, ואחרת מאחרת וכו' ונמצא שהחמץ תמיד נעשה יש מיש, ומרמז על דעת הכופרים שטוענים שהעולם הינו יש מיש, ולכן אסור לאוכלו. אולם במצה לא מעורב שאור שבא מעיסה אחרת, אלא היא דבר חדש ומרמזת על האמונה הטהורה בחידוש העולם מן האין המוחלט, ועל כן מצוה לאוכלה, ואכילתה מכניסה בלב האדם שפע של אמונה.

פרטי התקשרות קול רינה
 08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
 הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
 אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
 יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

בפסח מציעים את האוכל והשתייה אך לא מכבדים, מגישים על השולחן וכל מי שרוצה יאכל או לא יאכל בלי להיפגע.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
 לרפואת אריה חי חורי בן
 יהודית אסתר הי"ו
 לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
 לע"נ שלמה רז בן אסתר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל
 י"א אדר"א